

EUROPEJSKI TRYBUNAŁ PRAW CZŁOWIEKA

SEKCJA CZWARTA

SPRAWA GÓRKA p. POLSCE

(Skarga nr 55106/00)

WYROK
(Ugoda)

STRASBURG

5 listopada 2002 r.

Wyrok ten jest ostateczny, ale może zostać poddany korekcie wydawniczej.

W sprawie p. Polsce,

Europejski Trybunał Praw Człowieka (Czwarta Sekcja), zasiadając jako Izba składająca się z:

Sir Nicolasa BRATZA, *Prezesa*,

Pana M. PELLONPÄÄ,

Pana A. PASTOR RIDRUEJO,

Pani V. STRÁŽNICKÁ,

Pana R. MARUSTE,

Pana S. PAVLOVSCHI,

Pana L. GARLICKIEGO, *sędziowie*,

oraz Pana M. O'BOYLE, *Kancelerza Sekcji*,

obradując na posiedzeniu zamkniętym w dniu 8 października 2002 r.,

wyduje następujący wyrok, który został przyjęty w tym dniu:

POSTĘPOWANIE

1. Sprawa wywodzi się ze skargi (nr 55106/00) wniesionej przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej do Trybunału na gruncie artykułu 34 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Podstawowych Wolności ("Konwencja") przez obywatelkę polską Panią Janinę Górka ("skarżący"), w dniu 1 lutego 1999 r.

2. Skarżąca reprezentowana była przez Pana Z. Sobiecha, prawnika praktykującego w Warszawie, w Polsce. Rząd polski ("Rząd") reprezentowany był przez swojego pełnomocnika Pana K. Drzewickiego z Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

3. Skarżąca skarżyła się na gruncie artykułu 6 § 1 Konwencji na długość postępowania cywilnego.

4. W dniu 29 stycznia 2002, po uzyskaniu stanowiska stron, Trybunał uznał skargę za dopuszczalną.

5. W dniu 8 sierpnia 2002 r. Rząd przedłożył swoją oraz skarżącą formalną deklarację wyrażającą zgodę na zawarcie ugody w sprawie.

FAKTY

6. Skarżąca urodziła się w 1915 r. i mieszka w Krakowie w Polsce.

7. Przedmiotowe postępowanie, które dotyczyło podziału spadku, rozpoczęło się w dniu 10 września 1986 r. W tym dniu skarżącej bratowa Z.S.-G. Wniosła do Sądu Rejonowego w Warszawie wniosek o podział majątku pozostawionego przez zmarłego brata skarżącej.

8. Między 10 września 1986 r. a 11 czerwca 1991 r. sąd przeprowadził kilka rozpraw (z których dwie były odroczone) i uzyskał cztery opinie biegłych.

9. W dniu 11 czerwca 1991 r. sąd rejonowy wydał postanowienie częściowe. W dniu 14 kwietnia 1992 r. sąd wojewódzki uchylił to postanowienie. Sprawa została zwrócona do sądu rejonowego.

10. W trakcie dalszego postępowania sąd rejonowy przeprowadził kilka rozpraw i uzyskał kilka opinii biegłych.

11. W dniu 18 listopada 1998 r. sąd rejonowy wydał swoje drugie postanowienie częściowe, określając aktywa, które składały się na majątek pozostawiony przez brata skarżącej. W dalszej części sąd przystąpił do podziału majątku. W związku z powyższym sąd musiał uzyskać aktualne opinie biegłych.

12. W dniu 28 maja 2001 r. Sąd Rejonowy w Warszawie wydał postanowienie. W dniu 26 czerwca 2001 r. E.D., jeden z uczestników postępowania wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Skarżąca złożyła zażalenie w dniu 28 czerwca 2001 r. W dniu 6 sierpnia 2001 r. sąd rejonowy odmówił przyjęcia zażalenia skarżącej ze względu na niespełnienie kilku warunków formalnych.

Wydaje się, że postępowanie nadal trwa.

PRAWO

13. W dniu 13 sierpnia 2002 r. Trybunał otrzymał od Rządu dwie deklaracje podpisane przez strony. Deklaracja skarżącej została przedłożona w dniu 17 lipca 2002 r. i stwierdza co następuje:

„Przyjmuję niniejszym do wiadomości, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej wyraża gotowość wypłacenia na moją rzecz sumy 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w celu pokrycia wszelkich ewentualnych szkód materialnych i niematerialnych, jak również poniesionych kosztów, z tytułu osiągniętego polubownego załatwienia skargi nr 55106/00 zawisłej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka.

Powyższa płatność oznaczać będzie ostateczne rozwiązanie sprawy na warunkach określonych w Oświadczeniu przedstawiciela Rządu.

Zobowiązują się również do nie wnioskowania o przekazanie sprawy do Wielkiej Izby w trybie art. 43 ust. 1 Konwencji Europejskiej”.

14. Deklaracja Rządu, która została przedłożona w dniu 7 sierpnia 2002 r. stwierdzała:

“Oświadczam niniejszym, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej oferuje wypłacenie Pani Janinie Górcie sumy 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych z tytułu osiągniętego polubownego załatwienia skargi nr 55106/00 zawisłej przed Europejskim Trybunałem

Praw Człowieka w Strasburgu. Suma ta pokrywa wszelkie ewentualne szkody materialne i niematerialne, jak również poniesione koszty, oraz zostanie wypłacona skarżącemu po podpisaniu oświadczeń przez zainteresowane strony, nie później jednak niż w terminie trzech miesięcy od notyfikacji decyzji ogłoszonej przez Trybunał stosownie do art. 39 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Powyższa płatność oznaczać będzie ostateczne rozwiązanie sprawy.

Jednocześnie oświadczam, że oferta wyżej wymienionej sumy została złożona w związku z czasem trwania postępowania w sprawie skarżącej przed organami polskiego wymiaru sprawiedliwości.

Niniejsza deklaracja nie oznacza uznania przez Rząd naruszenia Europejskiej Konwencji Praw Człowieka w niniejszej sprawie.

Zobowiązują się również do nie wnioskowania o przekazanie sprawy do Wielkiej Izby w trybie art. 43 ust. 1 Konwencji Europejskiej.

[Podpisane:] Krzysztof Drzewicki Pełnomocnik reprezentujący rząd RP.”

15. Trybunał odnotowuje porozumienie osiągnięte przez strony (artykuł 39 Konwencji). Wyraża swą satysfakcję z faktu, że ugoda oparta została na zasadach poszanowania praw człowieka w rozumieniu Konwencji i jej Protokołów (artykuł 37 § 1 *in fine* Konwencji oraz artykuł 62 § 3 Regulaminu Trybunału).

16. W związku z powyższym skarga powinna zostać skreślona z listy.

Z TYCH POWODÓW, TRYBUNAŁ

1. *Postanawia* jednogłośnie skreślić sprawę z listy;
2. *Odnotowuje* postanowienie stron o nie wnioskowanie o rozpatrzenie sprawy przez Wielką Izbą.

Sporządzono w języku angielskim i ogłoszono pisemnie w dniu 5 listopada 2002 r. zgodnie z artykułem 77 §§ 2 i 3 Regulaminu Trybunału.

Michael O’BOYLE
Kancierz

Nicolas BRATZA
Prezes